Benny Sevinger trekt zich terug en zijn dochter wordt AVP-partijkandidaat

Tijdens een recente vergadering met de AVP-partij heeft parlementslid Benny Sevinger aangekondigd dat zijn dochter, Stephany Sevinger, zijn politieke opvolger zal worden. Dit volgt op een rechtszaak waarbij Sevinger in juli een gevangenisstraf van 4 jaar kreeg, waarvan 3 jaar voorwaardelijk, en een beroepsverbod van 5 jaar in verband met de Avestruz-zaak.

Sevinger verklaarde in een video op zijn Facebook-pagina: "Met een vonnis zoals dit kun je wel verkiesbaar blijven, ik kan ook verkiesbaar blijven, maar ik vind het niet ethisch om te blijven deelnemen aan de verkiezingen. Je moet eerst je naam schoonmaken, gezien het vonnis, en dat doen we ook. Maar dat betekent niet dat we niet verder gaan; we blijven campagnedrijven en actief. Het huidige kabinet mag nooit meer terugkomen. Dit betekent ook dat Benny Sevinger niet op de lijst zal staan, maar Mike heeft aangekondigd dat Stephany op de lijst staat."

In juli 2023 meldde het Openbaar Ministerie via woordvoerder Patrick van der Biezen dat de rechtbank Sevinger had veroordeeld voor omkoping, samen met Leoncita Arends, waarbij ze betrokken waren bij de verduistering van 1,3 miljoen dollar. Het Openbaar Ministerie kondigde ook aan dat ze het vonnis niet zouden aanvechten.

Van der Biezen merkte op dat Sevinger zijn functie als minister had misbruikt, wat in eerste aanleg was vrijgesproken, maar in hoger beroep was veroordeeld. Het vonnis omvatte 4 jaar gevangenisstraf, waarvan 1 jaar voorwaardelijk, een proeftijd van 3 jaar, en een 5-jarig verbod op publieke functies.

De Avestruz-zaak richtte zich op omkoping, vervalsing en verduistering met betrekking tot de toekenning van terreinen door de overheid van 2009 tot 2017.

In januari 2021 voerden de RST en Landsrecherche een huiszoeking uit in het huis van parlementslid Sevinger en andere locaties als onderdeel van het onderzoek naar de Avestruz-zaak. Deze huiszoekingen veroorzaakten enige bezorgdheid binnen de AVP in 2021 toen Sevinger besloot om op de partijlijst te staan als nummer 29. Op 5 juni 2021, tijdens de verkiezingscampagne, werden Sevinger en zijn familie, vrienden en supporters, inclusief partijleider Mike Eman, waar Sevinger 1.614 stemmen ontving.

Het resultaat leidde tot verontwaardiging in de gemeenschap, gezien Sevinger's betrokkenheid bij de Avestruz-zaak, maar ook steun van degenen die vertrouwen hadden in hem als politicus. Het Openbaar Ministerie besloot Sevinger op 6 augustus te beëdigen als parlementslid onder bepaalde voorwaarden, hoewel dit ook werd betwijfeld gezien zijn juridische situatie.

Deze week heeft het kabinet-Wever-Croes zijn ontslag ingediend, wat betekent dat er verkiezingen zullen plaatsvinden op 6 december zoals aangekondigd. Partijen bereiden zich al enige tijd voor en voeren campagne, en dit is een extra motivatie voor hen om hun kandidatenlijsten snel te plannen.

Om deze reden heeft Sevinger besloten zich terug te trekken en zijn dochter in de politiek te laten stappen, zodat zij de politieke weg kan vervolgen die hij heeft ingeslagen, met de belofte zijn naam op te schonen zoals hij heeft verzekerd.

Bij verkiezingen bespreken we de toekomst... *Toekomst, welke toekomst...?*

Met de verkiezingen in december aanstaande in plaats van juni 2025 als een onontkoombare realiteit, kunnen we nu gaan speculeren over wat de conflicten en concurrentie tussen de politieke partijen gaan opleveren. Dat lijkt heel interessant maar het helpt niet echt waar het gaat om onze taak van informatieverschaffing aan de gemeenschap goed te vervullen. Een partij uitkiezen om daar je vertrouwen aan te geven is een heel persoonlijke keuze van ons allemaal; ervoor zorgen dat mensen een keuze kunnen maken op basis van gedegen informatie is een andere kwestie, die wij serieus nemen. Gedurende deze verkiezingscampagne gaan we hiervoor zoveel mogelijk informatie verzamelen, te beginnen bij het algemene beeld voor de regeerperiode 2025 – 2028.

In deze periode moet een groot deel worden gerealiseerd wat voor 2030 nodig is om een positieve evaluatie te kunnen maken van wat er allemaal is bereikt in het kader van duurzame ontwikkeling, niet alleen in economisch opzicht maar ook in maatschappelijk opzicht. Dat maakt dat we niet uitsluitend kunnen kijken naar de positieve cijfers van onze economie, maar ook in aanmerking moeten nemen welke invloed die economische ontwikkeling heeft op andere aspecten van de samenleving.

Om te beginnen wat simpele algemene gegevens, zoals: hoeveel mensen wonen er eigenlijk op het eiland? Volgens gegevens van het CBS hadden we op het einde van het eerste kwartaal van 2024, 107.780 personen geregistreerd staan, maar dat is dan wat er officieel geregistreerd is bij Bureau Bevolking. De grote groep illegaal op het eiland verblijvende personen is niet geregistreerd, althans niet bij Bevolking, maar telt makkelijk tussen de 15.000 en 20.000 personen, tussen de 12 en 15,5% van de totale bevolking, met inbegrip van deze groep. In ieder geval een aanzienlijke groep die men niet kan negeren in een serieuze nationale planning. Waarom is het dan zo dat die groep nauwelijks onderwerp van het politieke debat is? Gelooft de meerderheid van de politici dat het negeren van deze kwestie het beste beleid is? Wordt het geen tijd om, zeker tijdens de verkiezingscampagne, een duidelijk standpunt van de partijen te eisen?
Er zijn meer vragen die gesteld kunnen worden die verband houden met dit onderwerp. Zoals: zijn onze autoriteiten al begonnen deze groep een vast verblijf te verschaffen in de vorm van een verblijfsvergunning? We kunnen namelijk zien dat dit jaar de werkgelegenheid snel blijft toenemen, zelfs in die mate dat het onmogelijk uit het lokale aanbod kan komen. Enkele cijfers volgens de statistieken van SVB: tussen januari en begin september 2024 zien we een toename van 2.053 banen (+5,7%). In diezelfde periode in 2023 hebben we een groei gezien van 1.647 banen (+3,9%). Gedurende heel 2023 was er een groei van de werkgelegenheid te zien van 2.709 arbeidsplaatsen (+6,5%), waarbij de sterkste groei in het laatste deel van het jaar plaatsvond, hetgeen kennelijk zijn vervolg heeft gevonden in 2024. Het is aannemelijk dat in de rest van dit jaar we minstens op gelijke voet komen met 2023 waar het banen betreft, met in totaal ongeveer 5.500 in 2023 en 2024. Als er dan zoveel extra mensen recentelijk zijn geregistreerd als werknemer, hoe kan het dan zijn dat de ondernemers nog steeds met de handen in het haar zitten omdat er bij lange na niet genoeg mensen zijn om de vacatures op te vullen? Hoeveel zouden er dan nog bij moeten komen in een economie die zo fors aan het groeien is? Waar gaat dit naartoe?

Natuurlijk horen we van de zijde van onze autoriteiten, niet alleen van de overheid maar ook van andere instellingen die onze economie moeten bewaken, en onze gemeenschap ook trouwens, niets anders dan juichverhalen over de economische groei en niets over hoe onze gemeenschap zal moeten omgaan met de gevolgen van die groei. De simpele vraag die we zouden moeten stellen aan de politici wanneer ze langskomen om je stem binnen te halen is: waar gaan al die mensen wonen? We zijn er zeker van dat velen van hen zich hebben voorbereid op het houden van een mooie redevoering, met de eeuwige beloften die ze toch niet nakomen, maar zich niet bezighouden met de grote problemen waar we voor staan en die een gedegen planning vereisen, iets wat we op dit moment op geen enkele manier kunnen waarnemen. We hebben er bijvoorbeeld moeite mee om niet sarcastisch te worden wanneer we lezen dat de regering de recente conferentie heeft bezocht in Antigua & Barbuda, waar het initiatief van de Verenigde Naties voor kleine eilandstaten (Small Islands Development States; SIDS) een ontmoeting hield. We zien hier ter plaatse namelijk niets van de mooie doelstellingen die alle woordvoerders daar ongetwijfeld naar voren zullen hebben gebracht. We geloven niet dat de gedelegeerden van Aruba de andere eilanden, die ons zien als de helden en kampioenen van de toeristische ontwikkeling, zouden hebben gewaarschuwd voor de val waarin we zelf zijn gelopen, integendeel. We zien niets van een begin om de gevolgen van de overdreven en ongecontroleerde toeristische groei aan te pakken, terwijl we wel steeds de leus moeten aanhoren van 'duurzame ontwikkeling', waarbij we stellig de indruk hebben dat men geen benul heeft wat dit eigenlijk inhoudt. Het gaat simpelweg om evenwichtige groei, niet dat dat helpt want dat begrijpen ze ook niet. Het fundamentele probleem dat dit land heeft is dat het enige dat telt is hoeveel geld er zo snel mogelijk verdiend kan worden en dat daarvoor alles moet wijken. We kunnen ons een vergadering herinneren van iets meer dan tien jaar geleden met een minister waar het probleem te berde werd gebracht van de 2.500 hotelkamers die gepland waren in Sero Colorado en van de meer dan 5.000 arbeidsplaatsen die hierbij geschapen zouden worden, waarvoor we geen lokale krachten zouden hebben. Het simpele antwoord was: "Dan importeren we die toch?" Wat voor toekomst zijn we hier aan het voorbereiden als dit het denkniveau is van de meeste politici hier?